

Til det ej undflys kan, bör
man i tid sig reda. Den
altid färdig är, ej fru...

*1700-1829 81 Cbza 1772 Salenius, Lars
Magnus*

National Library
of Sweden

*Til det ej andflys kan, bör man i tid sig reda;
Den alltid färdig är, ej frugtar dödsens svea.*

BETRACKTADT

Vid

V. NOTARIENS I HÖGLOFLIGE KONGL.
ÅBO HOF-RÅTT,
ÅDEL OCH HÖGAGTAD

Herr LARS MAGNI
SALONII
JORDAFÅRD,

Som skedde

I Åbo den 19 Januarii 1772:

Å B O,

Tryckt hos JOHAN C. FRENCKELL.

The title of this book is the same as that of the
first edition, but the paper is of a different quality.

BERLIN

No.

V. NOTARIAL UND HOCHSCHULE KÖNIGLICH

ABG. HOF-RAT

ALM. UND KÖNIGL. V.

Herrn F. A. S. M. A. G. M.

SALON

J. G. D. A. R. D.

2000 Stück

Die erste Ausgabe ist von 1800.

Printed by J. G. D. A. R. D.

Hvart skal en Jordematk för dödsfens välde fly?
Hvar kan et Adams Barn dödsdomen undanlöpa?
Hvad utväg är at tid från evigheten köpa?
Har' undgår man den stund för hvilken alla sky?

I, Hus och Stora Slott, som bergfast' synes stå!
I, Torn och Borger, som tycks Himmels hvalfvet hota!
I, Fåsten, Bollvärk, Vårn, kan något döden mota?
Kan man beskydd och skjul mot des förödan få?

Ach nej; förgånglighet är eder Foster-Far;
Förödnings våldet grund til Eder byggnad gräfver;
Förstöring eder magt uti en stenhög qväfver;
Er styrka, konstvärk, pragt ofstridigt ända ta'r.

Skattkamrar, Lönrurn, Hvalf, den rikas säkerhet,
Der girig man sit gods, sin skatt, sin Gud insluter;
Mån i e'rt mörka loft man säker tilflygt njuter?
Nej, nej! förvandling vis e'r nyckels gömsla vet.

Kan kostsam spis och drick ej kraft och vapen ge?
Kan kropps och sinnes lust dödsvöldet intet mota?
Kan dyra Apotheque ej dödsfens rot utrota?
Fins ingen mot des magt fullgiltig Panacée?

Så öppen eder Berg! förrunnen liten vrå
Af mörka skrefvor, där man sig för döden döljer.
I, högar skylen ofs! Ofs livvets ovån följer,
Med skräck och hot, at snart til jorden nederslå.

Men;

Men, ach til flygt ej rum alsingen kula fins;
Ån stjelper hög, ån låg, ån hurtig, ung af åren;
Snart ser man klok, snart skön, samt tapper man på
båren,
Stark, bräcklig, frodig, svag, med lika bojor bin's.

En vet ej ordet af förr'n han sin bahne får;
En annan stretar mot, at ben och leder knarra:
Dock hjälper ingen gråt, ej fasa, ropa, darra,
En modfäld med en rask, til grafvens tyfsta går.

Besinnom detta väl, betänkom det i tid,
Upp, ofs med ospard flit mot dödens vålde rusta:
Kom dråpom syndens kropp, vår Gamla Adams lusta,
Så blifver död en våg, som för til lif och frid.

Den frå sig sielf dödt af, befarar ingen död;
Den Christum fådt til lif, af döden vinning njuter;
Hvars magt ej röfvar mer', frå den i GUD sig sluter;
Ån blott en näfva mull och et förgångligt bröd.

Det har den døde lärdt, den man til grafven bår,
Han lagt sig vinning om sin tid, sit goda bruka,
Til nåstans hjelp, til tjenst, för arma, svaga, siuka;
Hans ömma hjertelag, ju allmänt kunnigt år.

Gack värde Vån til sömns, Din siuka kropp har ro.
Dit Svepelakan tidt af våra tårar tvåttas.
Vi önska, at Din Sjal ibland den hopen måttas,
Der döden delar lön, för kärlek, hopp och tro
